

Türkiye’de hemen her yıl seçim heyecanı yaşanıyor. 2010 Anayasa Değişikliğinin halk oylamasından sonra yapılan 2011 genel seçimleri, 2014 mahalli idareler seçimi, 2014 Cumhurbaşkanı seçimi ve son olarak da Milletvekili genel seçimi...

Haziran ayının ilk Pazar gününde yapılacak genel seçim heyecanı şimdiden başladı. Adaylar tespit edildi. Adaylar çeşitli görevlerinden ayrılanların girdikleri parti içi çatışmalar ve çekişmeler gazete haberlerine yansıdığı gibi sokaklarda, meydanlarda adayların ilanları giderek çoğaldı. Kısaca siyasal hayat, zaten yüksek olan canlılığını daha da arttırdı.

Anayasanın 67. maddesinin ilk fıkrasında vatandaşların seçme, seçilme, siyasal faaliyetlerde bulunma hakkına sahip olduğu belirtildikten sonra, ikinci fıkrada seçim ilkeleri açıklanmıştır. Buna göre seçimler serbest genel, eşit ve gizli oy, serbest döküm, tek dereceli olma ilkelerine uygun ve yargı yönetim ve denetimi altında yapılacaktır. Vatandaşlar yurt dışında bulunsalar dahi, yasal önlem ve koşullar çerçevesinde oy kullanabileceklerdir. Bu ilkeler vatandaşların hiç bir baskı ve zorlama altında kalmadan eşit ve tek oya sahip olarak araçsız ve doğrudan doğruya, serbest eğitim, vergi, cinsiyet ve ırk ayırımı ve sınırlamalara uğramadan oy kullanabilmelerini belirtmektedir.

Şu an TBMM’de tartışmaların odak noktası “yüzde 10 barajıdır”. 2839 sayılı Milletvekili seçim kanunu’nun 23.05.1987 tarihli 3377 sayılı kanunla değişikliğe uğrayan 33/1. Maddesine göre “genel seçimlerde ülke genelinde geçerli oyların yüzde on’unu geçmeyen partiler milletvekili çıkaramazlar... İşte ülke genelinde öngörülmüş yüzde 10 baraj sürekli eleştiri ve tartışmaların konusu olmaktadır.

Barajın Anayasa aykırılığı ile ilgili iptal davasında anayasa mahkemesi aykırılık iddiasını reddetmişti. Yüksek mahkemeye göre; “...sistemin doğasından kaynaklanan ve yüzdelerle konulan barajlar... olağandışı ölçülere varmadıkça uygulanabilir, kabul edilebilir ve aykırılığından söz edilemez belirlemelerdir. Yasama organının anayasal çerçeveye bağlı kalarak takdir ettiği sınırlama ve aşırı sayılamayacak düzeydeki baraja rakam ve oran olarak el atmak, yargısal denetimin amacıyla bağdaşmaz. Kaldı ki yüzde 10’luk baraj yönetimde istikrar ilkesine uygundur ve temsilde adalet ilkesiyle bağdaşmaktadır. Ülkenin yönetimi ile ilgili seçim sonuçlarına getirilen sınırlama Anayasal kuralların önüne büyük bir engel yaratmaktadır. Yüzde 10 barajı , halkın düşünce ve görüşlerinin yasama organına yansımamasıyla sonuçlanmaktadır. Bu olumsuz durum, siyasal hayatın “istikrarın düzenli devamlılığı ” uğruna devam ettirilmektedir. Türkiye’imiz 30 yıldan bu yana Bakanlar kurulunun kurulmasında işleyişin de düzenli ve sürekli bir devamlılığın var olması gerekliliği karşısında halkımızın düşünce ve görüşlerinin yasamaya

yansımadığı bir dönem yaşamaktadır. Anayasa mahkemesinin 6.1.2015 tarih ve 2014/8842 başvuru altı sayılı kararı da mevcut yasal durumu değiştirici bir nitelik taşımamıştır. (Ekz Erdoğan Teziç Anayasa Hukuku, 13 baskı , İstanbul 2009- sh: 317-318) (Tanör – Yüzbaşıoğlu sh:214-215)

Seçim sistemlerini düzenleyen kanunlarda bu iki amacın birlikte, dengede tutulması öngörülmektedir. Bu nedenle 1961 Anayasasından bu yana 306 sayılı Milletvekili seçimi Kanunu ve sonra 2839 sayılı ve aynı adı taşıyan kanun yürürlüğe girmiştir. Bu kanunlar uygulandıkları zamanlarda pek çok değişikliklere uğramış ve Anayasaya aykırılık iddialarını zamanlarda pek çok değişikliklere uğramış ve Anayasaya aykırılık iddialarının konusunu oluşturmuştu.

MUHTARLARA SEÇİM SINAVI

Muhtarın kapısı dar ve bir odası vardır. Genelge yayınlatamaz. Bıyığı ve kasketi olur. Çok işleri için Kaymakamlığa gider. Mühür evde kalır Mühürü yenge basar. 53 bin muhtar vardır memlekette. Cumhurbaşkanımız muhtarları parti parti ak-saraya çağırıyor. Cumhurbaşkanı Muhtarlara; Türkiye'nin kredi derecelendirme notunu, AB ile olumlu gelişmelerini , Medyanın görevlerini, Etopya, Cibuti ve Somali'ye ziyaret ve ikili ilişkileri, Baroların durumunu, Filistin meselesini anlatıyor. Ama asıl dert bu değil. Hiç değişmeyen "Başkanlığın " Türkiye'ye ne kadar lüzumlu olduğu meselesi.

Ey Muhtar emmi, vicdanını dinle, varsa git doğrusunu mahalleliye köylüye. Vicdanın varsa muhtar, anlat gözünle gördüklerini.